Budapest, 1902. június 4. – Budapest, 1968. június 26.

1928-ban a budapesti egyetemen magyar–latin–görög szakos tanári oklevelet, majd 1937-ben bölcsészdoktori oklevelet szerzett. 1927–1928-ban Berlinben ösztöndíjas volt. 1928-tól a budapesti Kölcsey Ferenc Gimnázium helyettes, majd 1932-1934 között rendes tanára. 1938-ig az Országos Közoktatási Tanács jegyzője, majd a Vallás- és Közoktatási Minisztériumban kapott állást. Segédtitkár, titkár, osztálytanácsos, a középiskolai ügyek ügyosztály helyettes vezetője a nyilas hatalomátvételig. Támogatta a lengyelek balatonboglári gimnáziumának létrehozását, mentesítő leveleket szerzett zsidó pedagógusoknak. 1945-ben részt vett a minisztérium ujjászervezésében, 1946 és 1948 között a minisztérium közigazgatási államtitkára volt. 1948-ban nyugdíjazták, majd 1949-ben nyugdíját megvonták. 1957-ig nyelvtanításból és műszaki fordításokból élt, majd haláláig az OSZK tudományos munkatársa volt.